
V
B
J
C

EXTENSIO
UNIVERSALIS
JUBILÆI
IN URBE CELEBRATI
Anno Domini Millesimo septingentesimo septuagesimo quinto.

AD

UNIVERSUM
CATHOLICUM ORBEM.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis,

Salutem & Apostolicam Benedictionem.

SUMMA DEI in Nos benignitate, ac singulari beneficio utrumque factum est, ut scilicet Anno magno Jubilæi revertente, Sacras Portas, veteri servata sanctissimarum cæremoniarum religione, auspicato recluderemus, & easdem certa, consuetaque die clauderemus. Atque illud quidem IV. Kal. Martii per Nos gestum est, duodecimo nimirum die, ex quo Petri Cathedram adepti Summi Pontificatus apicem tenebamus. Hoc officium statum atque solemne, quo Pœnitentiæ tempus acceptabile, diesque salutis advenisse, atque ad Divinæ misericordiæ thesauros Christifidelibus aditum patere amplissimum significatur, ex humanarum rerum vicissitudine, fluxaque natura contigit, ut aliquandiu non sine divino consilio retardatum, Nobis reservaretur. E vivis enim erepto San. Mem. Clemente XIV. Prædecessore Nostro, qui & Jubilæum vulgatis per universum Orbem Pontificiis Literis indixerat, & ritè sanctissimas Fores aperire in ipso Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi pervigilio statuerat; locus humilitati nostræ relictus est aggrediendi, perficiendique quod ipse cœptum imperfectumque reliquit. Nos igitur per Nos ipsos ad S. Petri Apostolorum Principis Basilicam ritum illum sanctissimum, non sine magna adfluentis Populi celebritate, ingentique animi nostri gaudio persolvimus. Nam, ut eodem

 officio

officio ad D. Pauli, ad Lateranensem, ad S. Mariæ Majoris Basilicas nostro nomine, atque authoritate perfungerentur, Venerabiles tres Fratres Nostros S. R. E. Cardinales designavimus, & Legatos a Latere creavimus. Itaque dispensatione divina factum est, ut a solemni Anni Jubilæi celebritate Pontificatus Nostri ipsa pene initia ducerentur.

Eamdem autem rationem nuper etiam Nos ipsi servavimus, cum divinæ Bonitatis largitate ad Natale Servatoris Nos Festum pervenimus, qui dies Portæ Sanctæ claudendæ prisca Summorum Pontificum consuetudine statutus est, eumdemque ritum antedicti Cardinales, eodem Legationis honore ornati, in suis quisque Basilicis persequuti sunt. Atque ipse etiam exitus præclare faustissimis initiis respondit.

Benedictus sit omnium bonorum, & omnis egregiæ voluntatis author, moderator, perfector Deus, qui Nobiscum misericordiam hanc magnam facere non est dedignatus: Uni trinoque Numini gloria, lausque omnis in hominum memoriam sempiternam; quod in ipso Nostri Pontificatus initio hoc in Nos veluti signum sui favoris extare voluerit, quo ad bene sperandum de re Christiana erigeremur.

Sane in maxima animi nostri perturbatione, qua dies noctesque angimur, ob Ecclesiarum omnium solicitudinem Nobis, licet immeritis, nuperrime demandatam, non leve timori nostro offerri solamen sensimus, quod divina aspirante gratia tantum opus, Urbique huic Nostræ, & Reipublicæ Christianæ universæ tam salutare, feliciter ad exitum perductum esse perspeximus. Exultavimus in Domino, lacrymas etiam lætitiæ indices non semel emisimus, cum Urbis amplissimas vias maxima Fidelium multitudine redundantes intuebamur, quorum omnium una mens esset, divinam sibi misericordiam in fletu & cordis amaritudine conciliare. Mirifice quidem recreabamur, cum intelligeremus, civium religionem cum advenarum pietate mutua inter se æmulatione decertare: atque illos quidem Christiana erga hospites charitate incitatos, nullis impensis pepercisse novimus, nullum refugisse laborem, molestiam nullam aversatos, ut advenientes exciperent, itineribus fractos reficerent, atque omni asiduitate, & cura sublevarent. Hi vero dignam Christiano nomine humilitatem præseferentes, habitu ipso atque incessu declararunt, quanto illos Fides a patriis regionibus evocasset, atque ad Sanctorum Apostolorum limina adduxisset. Mirus enim in omnibus ardor enitebat, cum supplicantium ritu sancta Urbis adirent monumenta, cum sacratis liminibus oscula figerent, cum longissimos viarum tractus sacris Psalmorum, atque Hymnorum canticis, flebilique concentu complerent: ut vere dici, prædicarique posit, nullas ab iis partes esse prætermissas, ut veterem illam Pœnitentiæ formam priscis Ecclesiæ Sæculis usitatam, nostra hac ætate repræsentarent.

Jllud vero incredibili nostrum animum voluptate perfudit, & præcipuum lætitiæ nostræ addidit cumulum, quod Regium Juvenem Maximilia-

num Auſtriacum ad Sanctam Civitatem advenisse conspeximus, & coram alloqui, complectique in Domino potuimus. Cujus egregia indoles præclaré instituta, virtutum omnium exempla non pauca, quamdiu apud Nos versatus fuit, Civibus plaudentibus, Exteris admirantibus, edidit, cum præsertim Jubilæi Thesauro sese locupletare sategerit.

Neque veró Venerabilium Sacerdotum tum Sæcularium, tum Regularium hoc loco prætereunda laus eſt, quorum opera, diligentiaque potiſsimum effectum eſt, ut Pœnitentium multitudini ad misericordiæ fontem quam facillimè aditus pateret. Nam Sacramentum reconciliationis, quod Christus Dominus in Ecclesia posuit in Sanguine suo, fideliter, ut par eſt, adminiſtrantes, ægrotorum atque languentium vulneribus mederi nullo unquam tempore deſtiterunt. Quapropter in Domino confidimus, & certa spe ducimur, solvendi poteſtatem tempore illo acceptabili quam latiſsimè ex Apoſtolica Indulgentia amplificatam, nulli Fidelium in condemnationem, plurimis vero ad salutem valuiſse. Speramus itaque debiles languore liberatos, ægros ad sanitatem reſtitutos, devios ad anguſtum salutis tramitem reductos, omnes denique ita mente, & spiritu renovatos, ut immutabili summoque bono in Fide, Spe, & Charitate adhærentes, non modo nequitiæ fermentum omne deposuerint, sed ampliſsimum etiam Indulgentiarum Thesaurum, qui singulis propositus erat, pleniſsimè sint consecuti.

In hoc enim Jubilæi summa eſt, huc recidit illius Anni saluberrima inſtitutio, ut Chriſtifideles omnes, qua bonorum exemplis, qua exhortationum incitamentis, qua crebris iteratisque Ecclesiæ Universæ ad Deum precibus excitati, revertentes ad cor, & peccatorum in fletu & gemitu pœnitentiam agentes, primo quidem ex Clavium poteſtate a culpa penitus liberentur, mox etiam ex Chriſti Domini, Sanctorumque omnium, & præsertim Deiparæ Virginis satisfactionibus, quarum dispensationem Nobis commiſsam Divina liberalitas voluit, pœnæ reatu absolvantur.

Uberrimus hic fructus, hoc summum Divinæ largitatis donum, ut ad Fideles omnes perveniret, Nos quidem pro amore illo paterno, quo singulas Dominici gregis oves prosequimur, enixis a Deo precibus semel atque iterum singulis ferme diebus flagitavimus: remque ex voto ceſsisse iis argumentis ad sperandum adducimur, quæ hactenus commemoravimus. Iterum igitur Patrem misericordiarum, bonorumque omnium largitorem Deum collaudamus, gratias illi referentes, qui super Nos magnificavit misericordiam suam.

Sed Apoſtolatus noſtri munus haud cumulate expleviſse videremur, nisi ad cunctos Ecclesiæ Filios oculos, animumque convertentes, & charitatis spatia dilatantes, illis quoque pleniſsimam reatuum expiationem per Domini Noſtri Jesu Chriſti merita exhiberemus. Quare de Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium consilio decrevimus, universis Chriſtifidelibus, qui ubique locorum, & gentium sunt, Thesauros Indulgentiarum aperire,

 eosque

eosque ad societatem spiritualis hujusmodi boni advocare, & vehementissime hortari, ut dum ad eosdem Thesauros assequendos sese comparabunt, ac pietatis, & debitæ erga Sedem Apostolicam observantiæ exempla præseferentes, indictis se operibus exercebunt, maculas peccatorum eluant, & magis magisque in conspectu Jesu Christi nitidiores appareant.

Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi ex suprema ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus in quacunque Mundi parte existentibus, & in Apostolicæ Sedis gratia & obedientia manentibus, etiam iis, qui forsan elapso anno Romam venerunt, ibique, seu alibi quavis ratione, hoc idem Jubilæum a Nobis concessum adepti sunt, verè pœnitentibus & confessis, & Sacra Communione refectis, qui intra sex menses a die publicationis præsentium in qualibet Diœcesi faciendæ computandos, Ecclesiam ipsius Cathedralem, seu Majorem, aliasque tres ejusdem Civitatis, aut Loci, sive in illius Suburbiis existentes, ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, aliisve de ipsorum mandato, designandas, semel saltem in die, per quindecim continuos, vel interpolatos dies, sive naturales sive etiam Ecclesiasticos, nimirum a primis Vesperis unius diei usque ad integrum ipsius subsequentis diei vespertinum crepusculum, devotè visitaverint, ibique pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, Hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, & Christiani Populi salute & tranquillitate pias ad Deum preces effuderint, ut plenissimam ejusdem Anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam semel consequantur, perinde ac si quatuor Basilicas seu Ecclesias, intra & extra Urbem, pro consequendo Jubilæo hujusmodi a Nobis designatas, statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia quæ ad hoc requirebantur, adimplevissent, misericorditer in Domino concedimus, & impertimur.

Navigantes verò, & iter agentes, ut, si post elapsos menses hujusmodi ad sua se domicilia, seu aliò ad certam stationem se receperint, supradictis peractis, & visitata totidem vicibus Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum domicilii, suæ stationis hujusmodi, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Necnon prædictis Locorum Ordinariis, ut cum Monialibus, Oblatis, aliisque Puellis, aut Mulieribus, sive in Monasteriorum Clausura, sive in aliis Religiosis, aut piis Domibus, & Communitatibus vitam ducentibus, Anachoretis quoque, & Eremitis, ac aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Personis, Sæcularibus, vel Regularibus, in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, quominus supra expressas visitationes exequi possint, super præscriptis hujusmodi visitationibus tantummodo: Cum Pueris autem, qui nondum ad primam Communionem admissi sint, etiam super Communione hujusmodi dispensare:

ac

ac illis omnibus & singulis, sive per se ipsos, sive per eorum earumque Regulares Prælatos, aut Superiores, vel per prudentes Confessarios alia pietatis, charitatis, aut Religionis opera in locum visitationum hujusmodi, seu respective in locum Sacramentalis Communionis prædictæ, ab ipsis adimplenda præscribere: atque etiam Capitulis, Congregationibus tam Sæcularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Confraternitatibus, seu Collegiis quibuscumque, Ecclesias hujusmodi processionaliter visitantibus, easdem visitationes ad minorem numerum pro suo prudenti arbitrio reducere possint & valeant, earumdem tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus.

Insuper iisdem Monialibus, earumque Novitiis, ut sibi ad hunc effectum Confessarium quemcunque, ad excipiendas Monialium Confessiones ab actuali Ordinario Loci, in quo earum Monasteria constituta sunt, approbatum: cæteris autem omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, tam Laicis, quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti etiam specialiter nominandi, Regularibus licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad eumdem effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis, etiam diversi Ordinis & Instituti Regularem, ab actualibus pariter Ordinariis, in quorum Civitatibus, Diœcesibus, & Territoriis Confessiones hujusmodi excipiendæ erunt, ad personarum Sæcularium Confessiones audiendas approbatum; qui intra dictum Semestris spatium, illas, & illos, qui scilicet præsens Jubilæum consequi sincere, & serio statuerint, atque ex hoc animo ipsum lucrandi, & reliqua opera ad id lucrandum necessaria adimplendi, ad confessionem apud ipsos peragendam accedant, & in foro conscientiæ dumtaxat, ab Excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis & censuris a jure vel ab homine quavis de causa latis, seu inflictis, etiam Ordinariis Locorum, ac Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in casibus cuicumque, ac Summo Pontifici, & Sedi Apostolicæ speciali licet forma reservatis, & qui alias in concessione quantumvis ampla, non intelligerentur concessi, nec non ab omnibus peccatis & excessibus, quantumcumque gravibus & enormibus, etiam iisdem Ordinariis, ac Nobis, & Sedi Apostolicæ, ut perfertur, reservatis, injuncta ipsis pœnitentia salutari, aliisque de jure injungendis, absolvere: nec non Vota quæcunque etiam jurata, & Sedi Apostolicæ reservata (Castitatis, Religionis, & obligatoriis, quæ a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agatur de damno tertii, semper exceptis, nec non pœnalibus, quæ præservativa à peccato nuncupantur, nisi commutatio futura judicetur ejusmodi, ut non minus a peccato committendo refrænet, quam prior Voti materia) in alia pia, & salutaria opera commutare: & cum Pœnitentibus hujusmodi in Sacris Ordinibus constitutis, etiam Regularibus super occulta Irregularitate ad exercitium eorumdem Ordinum & ad Superiorum, assecutionem ob censurarum

violationem dumtaxat contracta, dispensare possint & valeant, eadem authoritate, & Apostolicæ benignitatis amplitudine concedimus, & indulgemus.

Non intendimus autem per præsentes super aliqua alia Irregularitate vel publica vel occulta, seu defectu, aut nota, aliaque incapacitate, aut inhabilitate quoquomodo contractis, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere super præmissis dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam ulli Confessario facultatem absolvendi complicem in quolibet inhonesto contra sextum Præceptum peccato; aut complici. Confessarium hujusmodi ad effectum præsentium eligendi licentiam impertiri; ut jam in fel. recordationis Benedicti XIV. Prædecessoris nostri incipien. *Sacramentum Pœnitentiæ* anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLI. Kal. Junii Pontificatus sui Anno I. editis Literis, generaliter declaratum fuit: neque demum easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico, nominatim excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictorum sex Mensium satisfecerint, & cum partibus, ubi opus fuerit, concordaverint; ullo modo suffragari posse, aut debere.

Cæterum, si qui post inchoatum, hujus Jubilæi consequendi animo, præscriptorum operum implementum morte præventi, præfinitum Visitationum numerum complere nequiverint. Nos piæ, promptæque illorum voluntati benignè favere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, ac Sacra Communione refectos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, acsi prædictas Ecclesias diebus præscriptis reipsa visitassent. Si qui autem, post obtentas, vigore præsentium absolutiones a Censuris, aut Votorum commutationes, seu dispensationes prædictas, serium illud ac sincerum, ad id aliàs requisitum, propositum ejusdem Jubilæi lucrandi, ac proinde reliqua ad id lucrandum necessaria opera adimplendi, mutaverint; licet propter id ipsum a peccati reatu immunes censeri vix possint; nihilominus hujusmodi absolutiones, commutationes, & dispensationes ab ipsis cum prædicta dispositione obtentas, in suo vigore persistere decernimus, ac declaramus.

Sed hujus nostri consilii explicatam rationem mittimus præsertim ad omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ordinarios, Locorum Prælatos, sive ordinariam localem jurisdictionem in defectu Episcoporum, & Prælatorum hujusmodi legitime exercentes, gratiam & Communionem Sedis Apostolicæ habentes, per nomen Domini Nostri & Principis Pastorum omnium Jesu Christi obsecramus, atq; enixè rogamus, ut Populis suæ curæ ac fidei creditis hoc tantum bonum annuntient, quod inexplicabilem Dei providentiam, summamque erga Nos charitatem ostendit. Etenim qui tam ampla veniæ facultate proposita, si non utatur, eam contemnere existimabitur, & propterea indignus erit, cui Deus misericordiam suam impertiatur. In eam

igitur

igitur curam incumbant Episcopi necesse est, quæ est propria eorum muneris, & officii, ut Christifideles primum per pœnitentiam veræ salutis Authori Deo reconciliati, Jubilæi gratiam ad salutem animarum suarum religiosè convertant.

Quod postremum est, ad Charissimos in Christo Filios Nostros Imperatorem Electum, ac Reges, & Principes Catholicos omnes, quorum plerique pro hujus Jubilæi ad eorum Regna atque Dominia extensione suum Nobis desiderium significarunt, supplices, Nobis authoribus, tendit manus Christiana Respublica, ut qua authoritate & potentia præditi sunt, adjumenta omnia præstent ad operandam salutem animarum. Hic enim est finis, quo nostræ Pastorales Curæ diriguntur: Cæterum sic pro eorum sapientia probe intelligere debent, una Religione tanquam firmissimo fundamento inniti subditorum Populorum erga Principes obedientiam & fidem.

Præsentes quoque Literas per omnia validas & efficaces, suosque plenarios effectus ubicumque publicatæ & executioni demandatæ fuerint, sortiri, & obtinere, omnibusque Christifidelibus in Apostolicæ Sedis gratia & obedientia manentibus, in hujusmodi locis commorantibus, sive ad illa postmodum ex navigatione, & itinere se recipientibus plenissimè suffragari volumus, atque decernimus; Non obstantibus de Indulgentiis non concedendis ad instar, & Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Constitutionibus, Ordinationibus, & generalibus seu specialibus absolutionum, seu relaxationum, ac dispensationum reservationibus, nec non quorumcunque etiam Mendicantium, & Militarium Ordinum, Congregationum, & Institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, legibus, usibus, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem concessis, præsertim in quibus caveatur expressè, quod alicujus Ordinis, Congregationis & Instituti hujusmodi Professores extra propriam Religionem peccata sua confiteri prohibeantur; Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda, vel alia exquisita forma ad id servanda foret, hujusmodi tenores pro insertis, & formas pro exactissimè servatis habentes; pro hac vice, & ad præmissorum effectum dumtaxat plenissîme derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, sive Exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personœ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ extensionis, hortationis, commissionis, concessionis, derogationis, decreti, & volun-

tatis

tatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, Octavo Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datarius. J. Card. de Comitibus.

V I S A
De Curia I. Manassei.

Loco ✠ Plumbi.

I. Eugenius

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Millesimo septingentesimo septuagesimo sexto, Indictione octava, die vero Decima Januarii, Pontificatus SSmi Domini Nostri PII PAPÆ VI. Anno Primo, supradictæ Literæ Apostolicæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Lateranensis, & S. Pauli extra Muros, necnon S. Mariæ Majoris, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis Copiis, ut moris est, affixæ fuerunt per Nos Antonium Besani, & Josephum Pelliccia SS. D. N. PP. Cursores.

Petrus de Ligne Magister Cursorum.

R O M Æ MDCCLXXVI.
Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

RECUSUM CRACOVIÆ Typîs Seminarii Episcopalis Academico-Diæcesani.

Regestrum in hoc Libro contentorum

Instructio super Jubilæo Magno
Extensio universalis Jubilæi ad universum Catholicum Orbem..

